

I РУКОВЕТ

Бојо ми, Бојо, драга душо моја,
у киту те китим,
за фесом те носим.
Дођи, драга, седи, драга, хај, хај, хај!
Дођи, драга, до мене.

Јарко сунце одскочило,
селе, жетва је,
хај, хај, хај!
Устај, не спавај!

Што ти је, Стано, мори,
што ти је, Стано?
Еј, достум Станчице,
млада, зелена!

Каравиље!
Каравиље, лане мој',
кара ли те мајка?
"Нит ме кара, лане мој',
нит ме разговара.
Већ ме шаље, лане мој',
на Дунав на воду."

Ој! — Играли се врани коњи...

Рече чича да ме жени,
дуду, реду, реду! (*припев*)
Синоћ рече - јутрос неће,
дуду, реду, реду!

Протужила Пембе Ајша:
"Дертлија сам него паша!
Како нећу дертли бити,
кад ме силна туга мори:
Што је волим, не даду ми,
а што нећу, намећу ми!"

Имала мајка, јадо,
две девојке, ладо,
Ибар вода, лане мој',
носи лудо малено! Ој!
Обадве се јадо,
разболеле, ладо,
Ибар вода, лане мој',
носи лудо малено!

Наслони главу, Стано, на мене!
Еј, достум Станчице, млада, зелена!

Имала баба једно момиче -
"Дај ми га, бабо, дај, дај, дај.
Еј, да га китим и да га љубим,
Да му купим свилен фустан,
срмали јелече!
Дај ми га бабичко, дај ми га, бабо, дај!"